Йшло дівча собі по полю
В росяних житах,
Замочило литки голі
В росяні жита.

Chorus:
Та й намоклася нівроку
У тамтих житах,
От була йому морока —
Йти через жита!

Те дівча когось зустріло
Ранком росяним,
Цілувало так несміло
І було сумним.

Chorus:
Бо ж намоклося нівроку
У тамтих житах,
От, знайшло собі мороку —
Йти через жита!

А про те нащо й до кого
Ходять у жита,
Не скажу я вам нічого —
Відповідь проста!